het V.D.H.-tje

VAN DER HEEM

Nr 955

9 okt. 1970

DE NIEUWE BEDRIJFSSCHOOL GEOPEND

Op 16 september vond de opening plaats van de Bedrijfsschool. Dat begon 's morgens al met een bijeenkomst van alle leerlingen in hun eigen ruimte „Den Doos" waar plaatjes werden gedraaid, met veel elan aangekondigd door Disc-jockey Tom Gijzen. De organisatie van deze ochtend was verzorgd door de jongeren-contactgroep, die het niet alleen had gezocht in veel muziek, maar die naast het ludieke ook het educatieve element niet had vergeten. De kleurenfilm „Risico" toonde enkele facetten van veilig handelen, zowel op het werk als in de liefhebberij. De demonstratie van de lineprinter door de heer Ros en van de tape-encoder door mej. Kaleveld van Electrologica trokken veel belangstelling. Directie, bedrijfsschoolchefs en instructeurs kwamen tegen het eind van de ochtend nog even een kijkje nemen.

's Middags om 2 uur vond de officiële opening plaats door ir. P. G. Zaaijer, in aanwezigheid van een groot aantal genodigden. De heer Zaaijer gaf een overzicht van het verloop van de opleidingen voor de elektronica en de fijnmechanica bij Van der Heem. Nadat in 1940 een begin was gemaakt met de opleiding van enkele leerlingen in groepsverband tot vakman-metaal, werd in 1943 besloten de leerlingen op te leiden volgens het Bemetel-leerlingstelsel. Voor het elektro-gedeelte werd in 1960 een VEV-opleiding gestart. Thans vinden deze opleidingen plaats volgens het Philips leerlingstelsel. Vervolgens sprak dr. A. N. Balk, chef Vakopleidingen Philips Eindhoven, die ons bedrijf complimenteerde met ons besluit zoveel aandacht te besteden aan de opleiding van vaklieden. Hij zei ook het een verheugend feit te vinden, dat in ons bedrijf, naast de strikt zakelijke opleiding, ook het ontspanningselement een belangrijke plaats inneemt. Verder werd het woord gevoerd door de heer P. J. Schouten, secretaris Ondernemingsraad Maanweg, en tenslotte door de heer W. Kuitert, hoofd Bedrijfsschool, die doel en werkwijze van de school toelichtte.

Na dit officiële gedeelte werden opnieuw de lineprinter en tape-encoder gedemonstreerd en vond een rondleiding plaats, waarbij vooral de LTS-direkteuren hun bewondering uitspraken voor de inrichting van de school en het machinepark. Een compliment aan Technische Bedrijven, die het toch maar heeft klaar gespeeld in een korte tijd dit te bereiken.

Onder het genot van een drankje werd in „Den Doos" nog enige tijd nagepraat, waarbij één van de LTS-direkteuren ons zei: „Dat is een pronkstuk, die Bedrijfsschool, iets om trots op te zijn", en zuchtend eraan toevoegde „hadden wij op school maar zoiets", daarbij doelend op machines en prakticum.

Wij zijn ook trots op deze school en op het feit, dat wij goede LTS-leerlingen in staat kunnen stellen zich in ons bedrijf tot vakman te bekwamen.

Om met een uitspraak van de heer Schouten te eindigen: „Het is aan de uitstekende arbeidssfeer in ons bedrijf te danken, dat wij, na zware selectie, toch het vereiste aantal leerlingen hebben kunnen bereiken, een sfeer die ook naar buiten uitstraalt, waardoor de jeugd graag bij ons wil werken en verder studeren". Dat dit zo moge blijven is ons aller wens.

EEN PRONKSTUK!

„Mijn reis naar Berlijn?" „Fantastisch!"

Met deze uitspraak, die tijdens ons gesprek nog verscheidene malen werd herhaald, begon de heer I. v. d. Kley — eersteprijs-winnaar van de landelijke ideeënbus-actie — zijn enthousiaste verhaal over zijn reis naar Berlijn. Wij willen hemzelf even aan het woord laten.

„Zondag 30 augustus. Om 12.40 uur vertrokken wij van Schiphol naar Hamburg. Wij vlogen op ongeveer 10.000 m hoogte. De wolken waren net besneeuwde bergen. Van Hamburg gingen we per autobus door naar Berlijn, waar wij 's avonds een diner aangeboden kregen in aanwezigheid van de heer Valerius van de Duitse Philips-fabriek. Wij kregen de raad om als groep bij elkaar te blijven (ook 's avonds).

's Maandags rondrit per bus door West-Berlijn, waarbij wij onder andere het Olympisch stadion, het hoofdkantoor van Philips en vanzelfsprekend de muur hebben gezien.

(doorlezen op pagina 4)

1945 A. M. F. ALEXANDER 1970

Voor het 25-jarig jubileum, dat je op 22 oktober zult vieren, is het de moeite waard een blik te werpen in het verleden.

Na bij Van der Heem in dienst te zijn getreden en wel bij de afdeling die men tegenwoordig noemt „Technische Bedrijven", zien wij je achtereenvolgens als monteur bij de Solex-motormontage, als metaalbewerker/lasser bij de Radiomontage en als inpakker bij de Nabewerking en bij de klankbordenfabricage van de Meubelmakerij. Deze verkenning in ons bedrijf heeft uiteindelijk geresulteerd in een definitieve keuze nl. de galvano van de afdeling Nabewerking.

Door je leergierigheid en doorzettingsvermogen bleef het niet bij aan- en afrijgen, doch maakte jij je ook vertrouwd met galvanische processen zoals anodiseren etc. tot het bedienen van de nikkelautomaat toe. Helaas heeft je gezondheid een spaak in het wiel gestoken voor een ongestoorde verdere loopbaan in de galvano.

Wegens je lichamelijke conditie werd eind '67 zelfs overplaatsing door de medische dienst voorgeschreven. Doch ook dit heeft niet mogen baten. Kort na je tewerkstelling in het metaalmagazijn liet je gezondheid je zodanig in de steek dat je op non-actief moest worden gesteld.

Ondanks tegenslagen in het leven is je geest ongebroken gebleven. Wij vinden het dan ook bijzonder plezierig dat je, speciaal gezien de omstandigheden, in de gelegenheid bent dit jubileum te vieren. Van ganser harte hopen wij dat dit een onvergetelijke dag voor je mag worden waar je nog lang aan zult terugdenken. Alvast proficiat.

W. J. Vervloet

25 Mejuffrouw A. M. A. Heeman

een voorbeeld van carrière maken binnen dezelfde afdeling en hetzelfde bedrijf.
Er is in die 25 jaar veel gebeurd, te veel om uitvoeriger bij stil te staan, maar één feit staat wel vast: hoe druk en enerverend het ook steeds op onze afdeling geweest is en nog is, mejuffrouw Heeman was een rots in de branding, die zette wel door, leverde toch kwaliteitswerk in grote hoeveelheden af, behield een gelijkmatig humeur, vergiste zich nooit, snapte alles direkt. Wij hadden bovendien veel profijt van haar taalgevoel en belezenheid, die zich in de stijl van de brieven liet bemerken; zij wijzigde en verfraaide namelijk in steno opgegeven brieven zodanig, dat men zich wel eens verrast afvroeg: heb ik dat zo mooi gezegd?
Haar grote belezenheid gevoegd bij het op harmonische, wilskrachtige wijze verwerken van diep ingrijpende levenservaringen, vormden haar tot de aangename persoonlijkheid die zij nu is.
Wij hopen dat de jubileumdag een heel feestelijke is geworden en dat velen van hun sympathie blijk hebben gegeven.
Nogmaals onze beste wensen, vele gelukkige jaren.

F. Klees

ZILVEREN A. PLOMP

Beste Plomp,

29-10-1945 is de datum dat je bij Van der Heem in dienst trad.
29-10-1970 is de datum dat je bij Van der Heem 25 jaar in dienst bent, waarbij we dan de wapenrokperiode van 28-2-'49 t/m 28-8-'50, volgens gewoonte, meetellen.
Toen je in dienst trad had je al een technische opleiding achter de rug. Van der Heem heeft je die opleiding helpen vervolmaken en na een met goed gevolg afgelegd examen ben je de praktijk ingegaan. Je hebt in de loop der jaren met veel opdrachtgevers, zowel binnen als buiten het bedrijf, te maken gehad (constructeurs en industriële vormgevers). Door jouw medewerking en leiding zijn hun ontwerpen (vaak met veel wringen) tot een goed einde gebracht, hetgeen dan resulteerde in: weer een nieuw apparaat in de produktie.

De jaren hebben je ook gemaakt tot iemand, die met twee benen op de grond staat. Het feit dat je je met geringe middelen weet te behelpen en je gevoel voor vorm en lijn, zijn waarschijnlijk de oorzaak dat je de ontwerpgroepen, tot ons aller vreugde, bent trouw gebleven.

We hopen dan ook, dat je ons nog lange tijd in het werk blijft steunen en wensen je nog vele jaren bij Van der Heem en in je gezin toe.

W. Aarnoudse

25 jaar: L. van Dommelen

'n jubilaris waarbij ik geen gebruik behoef maken van de kardex. Van de 25 jaren heb ik je nl. 23 jaar van zeer nabij meegemaakt.
25 jaar bij Van der Heem maar ook 25 jaar in de controle. Tot 1948 had dit nog niet veel om het lijf. De dagproduktie werd verzameld en passeerde dan de sorteertafels. Op het oog werden er dan de misstampen, of begin en einde van de strook, dus de halve produkten, uit verwijderd.
Gemeten werd er weinig. De draaiprodukten kwamen er iets beter af. Hierbij werd de schuifmaat en micrometer nog weleens gehanteerd. Eind 1948 werd de opleiding van controleurs ter hand genomen. Het behalen van het diploma was voorwaarde om als controleur gehandhaafd te blijven. Ons aller Loek durfde dat nog niet aan, maar was onder het wakend oog van de oude heer Van Gemert een goed bruikbare en praktische kracht, die zich door niemand de kaas van het brood liet eten. Na 1951 werden onze contacten zeldzamer, daar ik toen chef van de stamperij werd. De controle bleef in één hand. Zo gebeurde het wel dat er controleurs over en weer, dus van draai- j naar stamperij of omgekeerd, uitgeleend werden. Wat jij tegen de stamperij had weet ik vandaag de dag nog niet, maar vier hoog konden ze horen dat je daar maar bar weinig zin in had.
De overname door Philips heb je goed doorstaan. Opnieuw bleek een scholing van de controleurs noodzakelijk. Het vertrouwde Van der Heem keuringssysteem werd vervangen door het veel strengere Philips standaard-steekproefsysteem. Loek van Dommelen deed ook mee en behaalde het fel begeerde diploma. Deze opleiding, die door deskundigen beoordeeld is, bleek van een dusdanig niveau, dat je daarmee van ongeschoolde in de vakgroepen terecht kwam.
Vakman ben je ook in je hobby nl. fotograferen. Als persfotograaf zou je geen gek figuur slaan. Want ik weet nog van een geval van één of ander groots gebeuren waar de hele zaak hermetisch was afgesloten, met dranghekken, plus politie, dat jij doodgemoedereerd onder de hekken doorkroop, de politie opzij schoof om met je indrukwekkende camera met toebehoren de nodige plaatjes te schieten. Hoe het komt weet ik niet maar ze namen het nog ook.
Rest mij nog je vele goede jaren in blakende welstand toe te wensen en, gezien je nieuwe hobby van het wieltje, ben je van plan daar alles aan te doen.
Beste Van Dommelen, je bent geen onbekende in het bedrijf en daarom zal je de 16e oktober vele handen moeten schudden.

C. Visser

25 jaar: G. Norbart

Tussen 22-10-1945 en 22-10-1970 liggen 25 jaren waarin u in ons bedrijf een carrière heeft gemaakt die als motto zou kunnen hebben: van het „ronde wiel" naar het „ronde bord".
Begonnen als vrachtwagenchauffeur in onze Expeditie bleek al spoedig dat u wist wat er met een voertuig op (veel) wielen kan worden gedaan.
Ondanks het feit dat vlak na de oorlog het rollend materieel niet in prima conditie was wist u nl. altijd — soms met veel improvisatietalent, maar nooit ten koste van de veiligheid — de grondstoffen tijdig naar onze fabriek te brengen en de gereedprodukten bij onze afnemers.

Begrijpelijk dat de keus op u viel toen er een direktiewagen kwam, waarvoor een chauffeur werd gezocht. Hoe vreemd het ook mag klinken: de eerste stap op weg naar uw huidige functie van hoofd van onze Kantinedienst was het contact met de toenmalige direktieleden, de thans overleden heren Leo en Jan van der Heem. Zij wekten uw belangstelling voor de fijne keuken, voor wat er bij zakendiners nodig is, voor wijnsoorten enz.
Heer Norbart: er kwam voor u een tijd van veel kijken hoe alles reilt en zeilt in een horecabedrijf, veel studie over wijn, wijnsoorten, combinaties van wijn met bepaalde spijzen.
Niet te verwonderen dat, toen er in 1961 door de groei in de fabriek behoefte was aan een gastenlunchkamer waar zakenrelaties konden worden ontvangen, het oog op u viel. Het tijdperk van de „ronde borden" begon, eenvoudig met veel kant en klaar kopen, maar geleidelijk aan — op eigen initiatief — door alle spijzen zelf te gaan bereiden.
Dank zij uw liefde voor dit vak en uw deskundigheid op dit gebied is onze personeelskantine geworden tot een kantine waarin een zeer groot assortiment — van koude tot warme spijzen — elke dag weer voor ons klaar staat. Het gastenrestaurant is al enige keren uitgebreid en nog komt het regelmatig voor dat in een aparte zaal zakendiners worden geserveerd. Alles klaar gemaakt in eigen keuken door deskundige koks en opgediend door eigen personeel onder uw altijd waakzame „Horeca-oog".
Heer Norbart: een groter compliment, dan de nog voortdurend stijgende belangstelling van ons personeel voor de kantinezaken, is er bijna niet, maar ook het feit dat er bij jubilea al gesproken wordt over „Norbartsnacks" en dat onze gepensioneerden het slotdiner van hun jaarlijkse uitstapje altijd bij ons willen gebruiken is eervol. Ik hoop dat u zich nog vele jaren in goede gezondheid aan uw dankbare taak kunt wijden.

N. W. Lagendijk

En nog erres 25 jaar: P. Th. de Jong

Toen jij bij Van der Heem N.V. in dienst kwam als boekbinder bij de huisdrukkerij vroeg een ieder zich af wat wij met een boekbinder moesten doen. Van der Heem was toen een Radiofabriek en wat had een boekbinder daarmee te maken.

Nu, na 25 jaar, bent jij tot de inventaris gaan behoren en jij bent voor de firma in het algemeen en de Drukkerij in het bijzonder een bijna onmisbare figuur geworden. Want hoeveel klusjes heb jij in die tijd al opgeknapt, waar niemand weg mee wist.

En juist de moeilijkste klusjes trekken je aan en als je eenmaal daaraan werkt weet iedereen dat het in goede handen is, en dat het goed te voorschijn komt.

Ik heb jou leren kennen als een harde werker, die accuraat en nauwgezet zijn plicht doet en als een eerlijke en betrouwbare collega.

De Jong, ik hoop dat wij nog heel lang op jouw medewerking kunnen rekenen en wens je nog vele gezonde jaren toe.

C. G. Buquet

Adresseren

Emigreren

Dit is slechts één stap voor de heer A. de Vries. Op 18 september vertrok hij met zijn vrouw naar Nieuw Zeeland, waar dochter, schoonzoon en kleinzoon met verlangen hun komst tegemoet zien.

Dit betekent een afscheid van een bekende figuur bij Van der Heem.

Hij was bij ons werkzaam in de Magazijnen tot hij in 1958 werd gepensioneerd. Daarna was hij nog vaak in ons midden, niet alleen als lid van de Gepensioneerdenclub, maar vooral voor de adressering van het VDH-tje, die hij met enkele collega-gepensioneerden verzorgde.

Eerst adresseren, nu emigreren.

Mijnheer en mevrouw De Vries, wij wensen u een goede overtocht en nog vele gelukkige jaren in het verre Nieuw Zeeland. Een kort reisverslag hebt u ons beloofd en u weet: belofte maakt schuld.

Bij een afscheid

28 augustus, 's middags half 5. De grote zaal van ons Ontspanningsgebouw ziet er gezellig uit: bloemversiering en brandende kaarsen op de tafels. De genodigden komen nog wat schuchter binnen, tekenen het receptieboek en zoeken een plaatsje.
De kantinedienst is volijverig bezig met het in gereedheid brengen van de bladen met drankjes, fotograaf Van der Meulen schiet zijn eerste plaatjes en de pianist heeft zijn achtergrondmuziek ingezet.
De bijeenkomst geldt ditmaal het afscheid van de heer J. Wezenaar, die na 34 jaar Van der Heem nu het bedrijf gaat verlaten.
Om kwart voor 5 komen de collega's, oud-collega's en vele andere relaties en om 5 uur kan met recht worden gesproken van „een uitverkocht huis".
In een afscheid, vooral na zoveel jaren, zit altijd iets weemoedig. Wij zien er de heer Wezenaar echter beslist niet op aan dat hij nu „van een welverdiende rust zal gaan genieten", zoals dat heet. Met zijn liefhebberijen zal hij nog actief bezig blijven en wij wensen hem dat nog vele jaren, in goede gezondheid, toe.

Onze BZB-ploeg die, bij de landelijke finale in Philips verband, een eervolle tweede plaats wist te veroveren.

Bedankt

De volgende collega's bedanken Ziekentroost, chefs, bazen en/of collega's voor ondervonden belangstelling tijdens ziekte. Mejuffrouw A. Waltman, P. J. Kaptijn, H. Bakker, J. v. d. Ree en R. A. Ipenburg.

Mede namens mijn vrouw zou ik gaarne dankzeggen aan direktie, chefs, collega's, E.H.B.O. en alle anderen die van hun belangstelling blijk hebben gegeven bij mijn 25-jarig jubileum. Ook onze hartelijke dank voor de vele bloemen en prachtige cadeaus.

J. v. d. Splinter

Mede namens mijn vrouw mijn hartelijke dank aan direktie, genodigden, O.R. en personeel, voor de buitengewone belangstelling en de cadeaus die wij hebben ontvangen ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum. Het was een dag waar wij nog diwijls aan terug zullen denken.

G. P. Verhoef

Mede namens mijn vrouw wil ik langs deze weg nogmaals de direktie en allen, die op de een of andere manier hebben medegewerkt om mijn 40-jarig jubileum tot een voor ons zeer bijzondere dag te maken, van harte bedanken.

P. C. v. d. Bleek

Reis naar Berlijn (vervolg)

Bij de Brandenburger Poort werd een groepsfoto gemaakt.
Wij maakten een boottocht van 2½ uur langs de Havel. In één woord fantastisch.
Lunch in Wienerwald. Daar werd niet gegeten maar gevr.... Per bus gingen wij terug naar Hotel Regina, langs een waterval in de rivier de Spree, midden in de stad.
's Avonds een heerlijk diner. Jammer genoeg kon het beloofde bezoek aan een operette-uitvoering niet doorgaan. Het werd toneel, wat voor velen van ons slecht verstaanbaar was.
Dinsdags kregen wij de gelegenheid om te gaan winkelen. Wij vonden alles peperduur. 's Middags bezochten wij de Philipsfabriek waarbij de heer Valerius ons rondleidde. Ons bezoek aan West-Berlijn was hiermede afgelopen. Per bus gingen wij terug naar Hamburg, van waaruit wij per vliegtuig naar Holland vertrokken. Om ongeveer kwart over 10 landden wij heelhuids op Schiphol. Er waren een paar koffers zoek, die bleken in een ander vliegtuig te zijn beland. De eigenaars kregen ze woensdag thuisbezorgd. Alles is goed verlopen, we hebben geen moeilijkheden gehad en hadden direkt aansluiting met de anderen. Het is een onvergetelijke reis geworden en we hebben heel veel plezier gehad. Hulde aan de heer en mevrouw Klaassen, de heer Schaafsma en aan de heer Valerius. Het was fantastisch."
Aldus een opgetogen heer v. d. Kley, die wij hierbij hartelijk danken voor zijn bijdrage aan dit VDH-tje.

Gefeliciteerd, en wie volgt.
Nadat het idee van de heer L. Roos, Plaatwerkerij oorspronkelijk was afgewezen, omdat de produktie van het desbetreffende materiaal te klein was, bleek bij het oplopen van de produktie zijn idee dermate materiaal-besparend te zijn, dat hem een beloning van *f* 500,— kon worden uitgereikt. Vijfhonderd gulden voor één idee.